

BINEVESTITORUL

„Ce frumoase sînt pe munți picioarele celui-ce aduce VESTI BUNE, care vestește pacea, picioarele celui ce aduce vești bune, care vestește mîntuirea“ (Isaia 52:7).

„Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți VESTEIA BUNĂ (Evanghelia) la orice făptură“ [Mar. 16, 15].

„Voi cari aduceți aminte despre Domnul, nu vă odihniți de loc“!

(Isaia 62,6).

„Căci mie nu mi-e rușine de Evanghelia lui Hristos; fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mîntuirea fiecăruia care crede: întai a Iudeului, apoi a Grecului“. (Rom. 1,16).

Februarie, 1932.

No. No. 1—2

Anul 9

SUMARUL:

1. Neghina.
2. Cine a crezut?
3. Despre existența lui D-zeu.
4. Poezie.
5. Biblia.
6. Cuvântul lui Dumnezeu în praf.
7. Extrageri din Scriptură.
8. Băiatul curaj.
9. Cei mai mare nenorocire.
10. Viața în Bethel.

NEGHINA.

Pilda neghinei ne ilustrează istoria creștinismului din toate vremurile până în zilele noastre. În pilda aceasta se scoate în relief amestecatura—adevărul și minciuna alături. Câmpul sămănat ne ilustrează lumea religioasă, în care grâul și neghina „cresc împreună.“ Acest fapt mărturisit de Hristos ne servește și ca dovadă, că n'au dreptatea acei, cari susțin, că prin predicarea Evangheliei toată lumea va deveni credincioasă în Hristos și pământul se va umplea de slava lui Dumnezeu. Grâul și neghina trebuie să crească împreună până la seceriș. Nădejdea multor, că „neghina“ se va usca și încetul cu încetul va dispărea, n'are nicio bază în Sf. Scriptură.

Dinpotrivă, ea va crește și se va înmulți în așa măsură, încât va trebui să fie legată în snopi.

Vrăjmașul a lucrat noaptea, „când oamenii dormeau.“ Diavolul samăna neghina în întunecare, lui nu-i place lumina. În taină, pe ascuns și fără nici-o rușine, ia tactica lui. El nu doarme, veghează, dar și Sămănătorul nu doarme (Ps. 121,4).

„Oameni dormeau“—poporul lui Dumnezeu nu veghează. Neghina a răsărit foarte de vreme. Apostol Pavel scrie către Tesaloniceni: „Taina fărădelegii a și început să lucreze“ (2 Tes. 2,7). Ioan scrie: „Acuma sunt mulți anticriștiți“ (1 Ioan. 2,18). Iuda scrie: „S'au strecurat printre voi unii

oameni, a căror osânda a fost scrisă de mult, oameni netemători de Dumnezeu, cari schimbă în desfrânare harul Dumnezeului nostru." Hristos spune bisericii din Pergam: „Am ceva împotriva ta: tu ai acolo niște oameni care țin de învățătura lui Balaam... și tu ai niște oameni cari, deasemenea, țin învățătura Nicolaișilor, pe care Eu o urăsc" (Apoc. 2,14,15).

Când Fiul lui Dumnezeu samănă sămânța bună, atunci și diavolul se face mare „agricultor." Satana nu creiază, ci numai imitează și dărâmă. El falsifică lucrurile lui Dumnezeu. Aceasta creștinii trebuie s'o știe bine ca să stea la pază.

Să obsevăm, că diavolul nu samănă spini sau buruieni—atunci îndată ar fi descoperit, dar el samănă neghină, care seamănă bine cu grâu. Faptul, că „robii stăpânului" au observat neghina încă dela încéput, ne spune că apostolii au fost înzestrați de Duhul Sfânt în așa măsură, încât puteau distinge lucrurile rele de cele bune.

Sub neghină se înțelege creștinii prefăcuți. Totuș Dumnezeu a interzis să se smulgă neghina din grâu, pentru, ca să nu se smulgă împreună cu ea și grâul. Va veni vremea secerișului și neghina va fi bună numai de foc, căci nu va avea nici-un grăunte. Până la seceriș neghina va fi lăsată să crească cu grâul. Firișoarele ei vor părea tot așa de verzi și plăcute ca și a grâului, dar fața e înșălătoare și nu tot ce lucește e aur. Toți ceiece au de a face cu neghina vor fi odată amar rușinați. Secerișul pentru ei va fi o mare deziluzie.

Satana caută să distrugă lucrarea lui Dumnezeu prin sădirea unui creștinism fals. Toată lucrarea diavolească e o bună imitație, cu un exterior atrăgător, însă lăuntru—iad. Satana samănă neghina printre grâu. Și el are o evanghelie prefăcută. „Și lucrul acesta nu este de mirare, căci chiar satana se prefacă într'un înger

de lumină, nu este mare lucru dar, dacă și slujitorii lui se prefac în slujitori ai neprihănirei" (2 Cor. 11).

Agenții diavolului pătrund nu numai în cărciumi, în localurile de petreceri ș. a., dar de multe ori ei sunt bine primiți și stimați în școlile biblice, în biserici, ca misionari, ca predicatori etc. Ei nu totdeauna apără fărădelegea; știu să predice dreptatea, însă numai dreptatea lor proprie.

Și satana are biserica lui prefăcută... Odată va îndrăzni să imitez pe Hristos. Anticristul va face minuni și mulți vor fi amar înșelați. Toată lumea va fi gata să-l urmeze (Apoc. 13,4). Da, diavolul posedă adevarata neghină.

Pentru sămânța lui Dumnezeu sunt multe piedici, iar pentru neghina solul nu joacă rol; pentru ea orice teren e foarte bun; nu se pomenește nici de „drum," nici de „spini," nici de „pășări." Nu cere cultivarea pământului. Terenul e gata oricând.

Respingând pe Domnul vieții, oamenii adună cecece au sămănat. Ultimul seceriș va fi la sfârșitul veacului.

Cercetând evenimentele actuale, putem vedea clar, că legarea neghinei în snopi începe să se realizeze cu o iuțeală uimitoare.

În lumea comercială—individualitatea dispare: cooperații, organizații, tresturi, syndicate, coaliții, uniuni—toate aceste sunt „snopi."

În viața socială—cluburi, bresle, corporații, frățietăți. Distincțiunea între clasele sociale crește necontenit. Socialismul tinde spre nimicirea tuturor întreprinderilor particulare. Se nasc întreprinderi mari de stat, colective—„se leagă în snopi."

În lumea religioasă—uniuni, întruniri comune a diferitelor biserici. Se realizează unirea creștinilor (?), idealul multor fruntași ai religiei. „Legare religioasă în snopi."

În politica internațională—se întemeiază coaliții, se stabilesc acțiuni

comune, „Liga națiunilor.“ „Se leagă snopi.“

„La vremea secerișului voi spune secerătorilor: „Smulgeți întâi neghina și legați-o în snopi, ca s'o ardem, iar grâul strângeți-l în grânarul meu.“

Neghina se leagă în snopi înainte

de strângerea grâului în grânare. Grâul va fi adunat înainte de ardearea neghinei. Cei drepti vor fi luați de pe pământ înainte de judecata lui Dumnezeu. Strângerea grâului se referă la cuvântul din 1 Tes. 4;16,17.

Trad. M. Tarlev.

CINE A CREZUT?

L. Averbuch.

„Cine a crezut în ceace ni se vestește.“ (Isaia 53,1).
 „Numai în Dumnezeu mi se încrede sufletul“ (Ps. 62,1).
 „Sufletul meu însetează după Dumnezeu, după Dumnezeu cel viu.“ (Ps. 42,3).

Max Klinger, cunoscutul pictor german, a imaginat următorul tablou: „Isus pe muntele Olimp.“ Pe acest tablou original se vede cerul zeilor antici: la mijloc Zeus,—tatăl zeilor și în jurul lui o mulțime de zei cu diferite chipuri. Dar iată se vede o procesiune neobișnuită; în capul procesiunii—Hristos, în urma Lui o femeie cu o haină lungă cu cruce pe ea. Sub picioarele lui Hristos înfloresc violetele. Zeii s'au turburat, și-L privesc nedumerit: cum a îndreznit să le turbure pacea și desfătărilor lor. Unii s'au revoltat grozav. Mare (zeul războiului) a scos sabia din teacă, Mundșenc (păharnicul zeilor) întinde paharul, Zeus foarte serios a așintit privirea la El. Nimeni n'a înțeles pe Acela,

care a apărut în mijlocul lor. O singură zeiță s'a plecat înaintea Lui. Numai Psiheia, zeița sufletelor, a înțeles rostul venirii Lui.

Acest tablou ne ilustrează și lume din zilele noastre. Nu este oare și astăzi „Olimpul zeilor actuali“ un loc „sfânt“, loc de desfătări și petreceri păcătoase. Toți întorc spatele către Dumnezeu, toți se feresc de Hristos, toți urăsc Evanghelia și toți se aruncă cu un nesaț sălbăteac în poftele lumefști. Numai Psiheia, numai sufletul bolnav de aerul infecțios al „Olimpului“ de astăzi, suspină și tânjește de dor după lumină și adevăr, și cu drag aleargă la Hristos, amicul și doctorul iubit, care și-a dat viața pentru noi, ca să ne scoată din întunec la lumină.

„Venii la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă.“ (Mat. 11,28).

Tradus de M. F. T.

—:—

DESPRE EXISTENȚA LUI DUMNEZEU *)

„Cerurile spun slava lui Dumnezeu și întinderea lor vestește lucrarea mâinilor Lui“ Ps. 19,1.

Din privirea *universului*, care este cel mai mare mecanism, și cea mai neîntrecută operă de artă, cea mai frumoasă, și cea mai minunată privesc nu trebuie să deducem noi existența *Inginerului și Arhitectului Suprem, care este Dumnezeu?*

Luând în considerare *universul*, a-

cesta ne prezintă pretutindenea două fenomene mari, care se numesc: *mișcarea și organizarea*.

Dar, această mișcare și organizare a naturii presupun un *Motor sau forță*, care a pus-o în mișcare și o *Minte*, care a organizat-o, care a întocmit-o așa de minunat și care i-a pus legi de urmat. Fără această forță sau cauză primă, pe care popoarele o numesc Dumnezeu, nu se poate ex-

*) Extrageri din „Despre existența lui Dumnezeu“.

plica nici mișcarea, nici organizarea universului.

Iată un fapt, care lovește și ochii cei mai puțini deschiși: universul este în mișcare, pământul se mișcă împrejurul soarelui și alte planete ca el, în număr de peste 300 se mișcă la fel, împrejurul soarelui, de la care primesc lumină și căldură.

Unele din aceste planete sunt însoțite de alte mai mici, numite sateliți, care se învârtesc împrejurul celor mai mari.

Așa, luna este satelițul pământului, împrejurul căruia se învârtește. Aruncând o mică privire asupra corpurilor cerești, a mărimii, a depărtării, a frumuseții și a mișcării lor, rămânem incremențiți de regularitatea mersului lor, de legile după cari se conduc, de mărimea și de departarea lor.

Soarele, așezat în mijlocul sistemului planetar, căruia îi împarte lumina și căldură, se află la o depărtare de pământ de aproape 20 milioane de mile (sau cam 149 milioane klm.). Deși la o depărtare așa de mare, lumina sa ne-o trimete numai în 8 minute. El este de un milion patru sute de mii de ori mai mare decât pământul. Spun învățații că soarele se mișcă numai în jurul său având o circumferință de 56 miliarde klm. El târăște după sine pe toate planetele, cari toate cântăresc aproape a șaptea sută parte din greutatea soarelui. Aceste planete se mișcă împrejurul soarelui, care, prin o putere dată lui de Cineva, le ține la aceiași depărtare, făcându-și fiecare mișcările împrejurul lui și în jurul lor însăși.

Pământul, planeta, pe care o locuim noi, se învârtește în jurul soarelui în 365 zile, 5 ore, 48 m. 45 secunde; iar împrejurul său, se învârtește în 24 ore. Pământul, cu toată mărimea sa, cu toată tăria și podobeale sale, cu toată civilizația și progresul, la care a ajuns omenirea de pe el, față cu forțele nevăzute din

univers, nu este decât o bășică de săpun, sensibilă la cea mai mică suflare. Aruncat în jurul soarelui la o așa de mare depărtare și îndeplinind la această distanță, învârtirea sa anuală împrejurul soarelui, aleargă prin urmare cu o iuțeală de 2 milioane 572 mii de klm. pe zi, adică cam 107 mii. klm. pe oră. Această iuțeală este da 1100 ori mai mare decât aceea a unui tren electric, care ar face 100 klm. pe ceas. Este o ghiulea, alergând cu o repezeală de 65 de ori mai mare decât a unui obuz.

Imprejurul pământului se învârtește *Luna*, în 27 zile, 7 ore și 43 minute. Dela soare primește și ea lumina, pe care, prin refrângere, ne-o trimite și nouă. Luna este de 49 ori mai mică decât pământul și depărtată de el cu 52 mii mile.

Venus, numit luceafărul de seară,—fiindcă se vede la apus, după apusul soarelui— și luceafărul de dimineață—fiindcă se vede dimineață, înainte de răsăritul soarelui— este planeta cea mai strălucitoare, încât chiar și ziua se poate zări. În jurul soarelui se învârtește în 224 zile și în jurul său în 23 ore și 21 m.

Rămânem uimiți, când vedem că între cele 8 planete mari populare, unele se găsesc cu mult mai mari decât pământul și la depărtări extraordinare. Așa:

Jupiter, este de 1414 ori mai mare decât pământul și de 5 ori și ceva mai depărtat de soare, decât este soarele de pământ. Se învârtește în 12 ani în jurul soarelui, iar în jurul său în 10 ore

Neptun, este 111 ori mai mare decât pământul. Se învârtește în jurul soarelui în 165 de ani și este de 30 de ori mai depărtat de soare, decât este pământul.

Afară de aceste corpuri cerești, mai sunt milioane de sori și stele, la depărtări neînchipuit de mari. Nu mai puțin de admirat sunt *stelele*, cari

populează cerul și cari sunt fixe, adică își păstrează aproape neschimbate pozițiile lor relative. Stelele s'au descoperit până acum, vreo 20 de milioane.

Am vorbit numai de aceste planete, ca să ne facem o idee de mărimea, de depărtarea și de iuțea învârtirii lor, păstrându-și fiecare legea mișcării sale, care mișcare se execută cu o exactitate și regularitate mare, deși soarii, cari populează universul, aleargă mai repede decât ghiulelele de tun, făcând dela 10—30 milioane klm. pe zi nedând loc la dezordine sau turburări.

Să nu aibă loc aici niciun *Organizator* inteligent, niciun *Supraveghetor* înțelept și atotputernic?

I

*Ai încercat mai bun să fi,
Să nu te mânie, să fi blând,
Ce nu-i al tău a nu dori,
Să fi curat în fapte, gând.*

II

*Și te-ai luptat și te-ai zăbătut,
Și-ai vrut să fi mereu mai sfânt,
Te-ai sculat când ai căzut,
Și totuș... fuși la urmă nfrânt.*

III

*Dar ai uitat că lupta ta,
De mult a luat un bun sfârșit,
Când răstignit pe Golgota,
Isus păcatu-a biruit.*

IV

*De crezi în El și de'L urmezi,
Și dacă'L chemi în ajutor,
Pe drumul Lui, tu ai să vezi,
Ce'nseamnă-a fi biruitor!*

Din „Viața și lumina”

B I B L I A.

„Eu am nădejdea tare, că supușii mei nu vor înceta niciodată să iubească aleasa și scumpa moștenire a Bibliei: din punct de vedere laic, ea este cea dintâi dintre arătările naționale, iar din punct de vedere sufletec și duhovnicesc, este odorul cel mai scump pe care l-a putut vedea pământul acesta”.

(Regele Angliei).

„Biblia este cuvântul vieții. Vă rog s'o citiți și să vedeți singuri lucrul acesta; citiți nu câteva versete aici colea, ci pagini întregi, cari vă vor duce în inima acestei cărți. O veți găsi plină nu numai de ființe adevărate, ci și de lucruri cari v'au mirat și în privința cărora ați fost turburați toată viața voastră, cum să întâmplă totdeauna oamenilor; și cu cât o veți citi mai mult, cu atât veți vedea mai lămurit cari sunt lucrurile cari au un preț oarecare și cari n'au, cari sunt lucrurile cari fac pe oameni fericiți: cinstea, curăția de inimă, vorbirea neprefăcută, pornirea de a lăsa totul pentru împlinirea datoriei, și înainte de toate, dorința de a căpăta încuviințarea lui Hristos, care a jertfit totul pentru noi; și cari sunt lucrurile cari fac pe oameni nenorociți: iubirea de sine, mișelia, lăcomia, tot ce este josnic și de disprețuit. Când veți citi Biblia, veți ști că ea este Cuvântul lui Dumnezeu, pentru-că veți înțelege că ea este cheia inimii, fericirii și datoriei voastre.

(Fostel prezident Wilson).

Cineva a văzut odată pe un sălbatic citind Biblia, și i-a zis: „Cartea această nu este pentru dealde tine!” „Ba tocmai pentru mine este”, zise sălbaticul. „De unde știi?” „Fiindcă în ea întâlnesc deseori numele meu”. „Numele tău, unde?” „Aici”, răspunse sălbaticul, și citi următoarele cuvinte: „Isus Hristos a venit în lumē

ca să mântuiască pe cei păcătoși*. Numele meu este: „păcătos” „și de aceea Biblia este pentru mine”.

Ți-ai recunoscut tu starea această, cefitorule?

Pastorul Boet din Locarno istorisește următoarele: „Un tânăr a fost pus într'o închisoare pentru o crimă. Acolo el a încercat să se sinucidă. „Nu mai pot trăi cu demonul meu”, a zis nenorocitul tânăr. În închisoare l'a vizitat un păstor al bisericii evan-

gheliste. Tânărul l-a întâmpinat cu următoarele cuvinte: „Putești să-mi scoateți creeri din cap și să-i curățiți? Ei mă împing la lucruri rele”. Păstorul i-a lăsat Biblia. A doua oară când a venit la el, l'a găsit cetind Biblia. „Iată ce mă curăță,” zise tânărul, arătând păstorului o foaie de hârtie, pe care erau scris câteva versete cari l'au mișcat. Printre ele erau următoarele: „Sângele lui Hristos... curăță cugetul nostru de fapte moarte. (Evr. 9:14).

Cuvântul lui Dumnezeu în praf.

Un băiat mic răsfoia Biblia acoperită cu un strat gros de praf. Mama, se adresa el deodată mamei sale: „Oare Biblia nu este cuvântul lui Dumnezeu?”

„Da, desigur, copilul meu”—ră-

punse mama.

„Atunci n'ar fi mai bine, ca s'o înapoiem bunului Dumnezeu, pentru-că noi tot nu-o întrebuițăm?” — întrebă iarăș băiatul.

Unde ții Biblia ta?

EXTRAGERI DIN TALMUD *)

În ajunul fiecărei sâmbete soția lui rabi (învățător) Hanina cădea într'o rușine mare din pricina sărăciei, și deaceea băga în sobă o bucată de lemn aprinsă, ca cineva, văzând fumul din coș, să se gândească, că ea coace pâinea de sâmbătă.

Ea avea o vecina dușmănoasă și în ajunul unei sâmbete a venit la casa lui rabi.

— Știu bine, că ei n'au nimic. Mă voi duce să văd, de ce iesă fumul prin coș.

A venit și bătu în ușă. De rușinea sărăciei nevasta lui rabi Hanina s'a ascuns în altă cameră. În timpul acesta s'a făcut o minune: vecina, întrând, a găsit soba plină cu pâini, iar covata plină cu aluat.

— Ascultă, ascultă, — strigă ea, — adă iute lopata, pâinea îți arde!

— După lopată și m'am dus, —

răspunde foarte liniștită nevasta lui rabi Hanina.

Odată nevasta lui rabi Hanina începu să se plângă bărbatului său:

— Până când vom mai suferi mizeria această?

— Ei, și ce să facem?

— Roagă-te lui Dumnezeu, ca să-ne dea ceva din bunătățile, cari sunt pregătite pentru cei drepți în viața viitoare.

S'a rugat Hanina. A apărut un chip de mană și i-a aruncat un picior de la o masă de aur. În aceeaș noapte rabi Hanina vede un vis: în raiu toți drepții ședeau la masă și fie care avea o masă cu trei picioare, iar el cu nevasta sa la o masă cu două picioare.

A istorisit soției sale cele văzute în vis și i-a zis:

— Oare frumos ne-ar sta, când toți drepții vor șede la mesele

*) Aceste povești sunt considerate de talmudiști ca scrieri sfinte.

lor cu trei picioare, iar noi la masa noastră cu două picioare?

— Nu, nu!—strigă nevasta,—roagă-te, ca s'o ia înapoi.

S'a rugat rabi Hanina—și piciorul a fost luat înapoi.

Vecina lui rabi Hanina își construia o căsuță, și grinzile erau prea scurte. A venit la rabi Hanina și i s'a plăns.

— Cum te chiamă?—o întreabă rabi Hanina.

— Eihu.

— Eihu,—zice rabi Hanina—ordon, ca grinzile să se lungească.

Așa și s'a întâmplat.

Peleimo istorisește:

— Eu am văzut căsuța aceasta. Grinzile ieșau din păreți din amândouă părți de un cot lungime și vecinii îmi spuneau: „Aceasta căsuță este căsuța aceia, a cărei grinzi s'au lungit în urma rugăciunii lui rabi Hanina ben Dosa.“

BĂIATUL CURAGIOS

Pe o stradă se plimbau doi băieți; unul din ei era un băiețel mic care abia învățase se meargă singur. Piciorușul lui mic se împiedcă și el căzu cu față la pământ. Incepu să plângă tare. Dar în momentul acesta fratele lui mai mare, sări către el și-l ridică. „Te rog, Iacobe, nu plânge“—îl ruga el, „tu știi, că de când tatăl nostru s'a dus în cer, noi trebuie să fim bărbați mici pentru mama noastră.“

Micul Iacob căuta să-și stăpânească plânsul; ridică apoi mânuțul lui gras și-l pune frunte care s'a umflat, și câteva minute se luptă ca să-și înăbușe plânsul și durerea. În sfârșit,

cu ultimul suspin, pune mâna în mâna fratelui său și spuse hotărât „Nu mai vreau să plâng sunt bărbatul mic al mamei.“

Dumnezeu să te binecuvinteze micul bărbat al mamei! î mi spuse-i eu însumi. „Dacă așa un copil mic știe să învingă greutățile vieții, este o dovadă că din el va ieși un om cu o voință și caracter tare, care în lupta vieții nu va fi învins, ci va ieși biruitor. Și de astfel de bărbați avem noi nevoie în țara noastră.“

Vrei și tu, să devii un astfel de bărbat?

C. Vainberg.

CEA MAI MARE NENOROCIRE.

Un împarat Persian a chemat pe trei înțelepți și le-a pus următoarea întrebare:

— Care-i cea mai mare nenorocire pe pământ?...

Primul a răspuns: „Bătrânețea, însoțită de slăbiciuni morale și corporale, de boli și sărăcie“.

Al doilea a zis: „Cea mai mare nenorocire—a fi bolnav fără nădejdea de vindecare și tot odată a fi ne-

răbdător; „lipsă de răbdare e cea mai mare nenorocire“.

Al treilea a răspuns: „A privi moartea în față și totodată a ști că viața ta s'a scurs fără nici un scop și n'ai făcut nimic pentru vecinicie,—este cea mai mare nenorocire“.

Atunci împăratul a hotărât: „Al treilea are dreptate, el va căpăta premiul“.

Viața în sala „Bethel“ din Chișinău.

Adunările de Crăciun și Anul Nou, sub binecuvântarea Dumnezească, au fost foarte mult vizitate. În programul variat au luat parte, afară de lucrătorii Misiunii, corul și orchestra Comunității Evreilor-Creștini și a Evangheliștilor. Un grup de copii din școala de Misiune a executat foarte frumos un program plăcut atât în adunările celor mari, cât și în adunările celor mici.

Pomul de Crăciun cu îmbrăcămintea sa frumoasă era iluminat de mici becuri electrice, cari în întunec trezeau o vie amintire despre stelele nopții, în care s'a născut Mântuitorul.

Evreilor le plăcea foarte mult și multe persoane noi veneau la adunare.

În sala mare numai era loc, nici măcar de stat în picioare.

Doi sergenți cu greu țineau ordinea la intrare. La adunarea copiilor au luat parte vre-o 700 copii, în etate dela 3 până la 13—14 ani. Pentru ceilalți nu mai ere loc nici măcar de stat în picioare.

Era de mirare, când mulțimea aceasta de

copii ședea în liniște, ascultând foarte atent programul compus din istorisiri, poezii și cântări despre nașterea lui Mesia-Hristos. Mulți copii ascultând frumoasele versete și cântări, stăruiau și ei să le învețe. Cântau cu bucurie și înflăcărare. La sfârșitul adunării copii au mulțumit lui Dumnezeu, repetând după conducătorul adunării cuvintele rugăciunii în limba evrească, rugând pe Dumnezeu ca tot poporul Israel să se întoarcă la Hristos. Ascultând rugăciunea aceasta în numele lui Hristos, inima tresalta de bucurie, căci adevărate sunt cuvintele Mântuitorului: „Tu ai scos laude din gura pruncilor“.

Adunarea în ajunul Anului Nou a durat dela 9 seara până la 1 după m. n. Mulți evrei și-au exprimat dorința să creadă în Hristos. Unii au rămas la ora de rugăciune într'un cerc mai restrâns. Abia după 3 ceasuri după miezul nopții au început să părăsească adunarea.

Și acuma la adunare vine multă lume. Dumnezeu binecuvintează din belșug lucrul Domnului printre poporul Israel.

RECOMANDĂM:

„Viață și lumină“

Revista creștină pentru răspândirea adevărurilor Evangheliei cu conținut bogat și interesant.

Abonamentul pe an 60 lei

„CREȘTINUL“

Revista creștină pentru zidirea sufletească a credincioșilor cu îndrumări și sfaturi practice după Evanghelie.

Adresa redacției p-ru amândouă:

Gh. Teodorescu, Bul. Basarab. 135

București, II.

Plata abonamentului și alte sume mici până la 50 lei se pot trimite în mărci poștale.

Abonați-vă și pe anul

1932

Plata rămâne aceeași:

În românește — — — 18 lei,

cu partea rus. sau evr. 30 lei,

cu partea rusească

și evrească — 42 lei.

Adresa: D-lui Marcu Tarlev,

Mildmay Mission, str. Vlad. Herța 10,

Chișinău, Basarabia, Romania.

Redacția și Administr.: Mision. Englez. „Mildmay“ L. Averbuch.